

P. n. A. Dubrovnik Ante

Libanik

Pojedina broj stoji din -50

Poštarina plaćena u gotovu

K A T O L I K

ŠIBENIK, 17. prosinca 1931.

Broj 51.

Ne oklijevajmo više ni časa!

Očito je i svi sa strahom konstatuju dnevno činjenicu, da današnji socijalni poredak, odgoj i čitav način života vodi ravno i vrtoglavom brzinom ka komunizmu. Crveni barjak podigao je u Evropi svoje barikade. Ima svoje agente i jake organizacije u svim državama te iskorišćuje svaku priliku, da zauzme jače dimenzije i stekne što više pristaša. Muti i ondje, gdje je najbistrije, da može što bolje loviti. Stvara svugdje i svim sredstvima sebi povoljnu atmosferu, da onda plane i proguta najprije one, koji su ga izazvali, a onda i same one, koji su ga pomagali i ojačali.

Slabe ekonomske prilike, kriza na svim područjima, a u prvom redu moralna kriza, kao da su stvorene, da sprema siguran teren tome crvenom molohu ljudske slobode i ubojici ljudskih duša. Nitko nije tako spreman, da popije slatke riječi o jednakosti, slobodi i ljubavi, što mu ih nude komunistički agenti, kao neuposleni radnik i gladan neuki seljak. Pričaju mu o lijepim danima, kad će svatko imati zarade, kad će svatko biti dobro plaćen, kad se neće porezima opterećivati, jednom riječi: pričaju mu o raj u na zemlji, pak kako da ih ne slijede, ako nema nekoga, koji bi ih ispravno uputio u stvar. Tko da ih uputi?

Crkva je od svoga božanskog osnivača, Isusa Krista, primila zadaću, da se brine za stado Njegovo, rod ljudski. Ona je to uvijek i radila. Ona je shvatila, i ako ne živi čovjek samo o kruhu, da mu je ipak za život i kruh potrebit, pak se uvijek brinula, da svojim vjernicima pomogne i u tome. Ona naučava nauku ljubavi, ljubavi iskrene i prave, koja izvire iz ljubavi k Bogu, a ne nauku lažne ljubavi, ljubavi prema tijelu i užitku, koju naučava lažni prorok — komunizam. Crkva upućuje ljude na uzajamno potpomaganje, na poštivanje tuđih prava, na poštivanje tuđega rada i svakome, koji nepravedno postupa, dovikuje s

Kristom: „Kakvom mjerom mjerite, takvom će vam se i odmjeriti!“ Uči ljudi, da nije ovozemni život najpreči, već da je samo tegotan put u bolji život, život bez briga za svagdanji hljeb, bez muka i napora. Uči ih, da ne smiju u svom radu i životu tražiti korist i utjehu za sebe, nego im dovikuje: „Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu Njegovu, a ostalo će vam se dodati“. To je nauka ljubavi, nauka dobra i uzvišena.

A komunizam? On se postavio na glavu. Tumači i uvjerava ljude, da je svrha čovjekova, da postigne sreću na ovoj zemlji, da mu ovdje bude dobro. Za postignuće te svoje svrhe može da se služi svim sredstvima, može čak i da unesreći svoga bližnjega, koji ne misli kao on, jer je takav nesposoban za život, jer je parazit.

Kamo vodi? Pričajući o neograničenoj slobodi i sreći vodi komunizam ljude do najvećega, slobodnoga čovjeka najnedostojnijega ropstva, ropstva tijelu, ropstva grijehu. A sreća? O tome ne treba ni pitati. Trebalo bi samo zapitati ruske radnike, koliko li sreću uživaju, kad im iz naručja otimlju malu djecu, da ih dadu na odgoj ulici, a djecu zapitati, koliko su sretna, kad od 12 godina već gnjiju od spolnih bolesti, umiru po ulicama od pijanstva i trunu u tamnicama, željni slobode, one toliko željkovane slobode, koju im je komunizam obećavao, i one sreće, o kojoj im je pričao.

Zar mi da mirno gledamo, kako nam se ta neman uvlači u mili naš narod. Ne! Toga ne smijemo dopustiti! Ne smijemo skrštenih ruku gledati, kako se naš bližnji utaplja, kako propada. Moramo, da, to nam je sveta dužnost, da otvaramo oči radništvu i seljaštvu, da mu pokažemo, kamo vodi komunizam. Moramo ga naučiti pravom putu, koji vodi do rješenja socijalnih pitanja, i upoznati s naukom Crkve, koja je jedina kadra, da donese sretno rješenje toga pitanja.

Jedino u Kraljevstvu Kristovom može da vlada socijalna pravda, a ne u nikakvom crvenom savezu republika.

Svim silama nastojmo organizirati omladinu i starije u katoličkim organizacijama i tu ih odgajati, da budu borci za svetu stvar, da budu propovjednici prave nauke ljubavi i pravde u svojim obiteljima, radionicama i svojim selima. Neka ne bude jedne župe, u kojoj nema organizacije Katoličke Akcije, jer ćemo teške račune plaćati ne samo ovdje, već i pred Vječnim Suceom, budemo li skrivili tu najveću nesreću, koja može da zadesi jedan narod, a to je poplava komunizma. Protiv toga se moramo boriti. To će nam biti najuspješnije pomoću organizacija Katoličke Akcije, koje neka si preduzmu za svetu dužnost: upućivati i otvarati oči ljudima. Ne čekajmo, ne oklijevajmo, jer ne čekaju ni protivnici Boga i Crkve! Ne čekaju protivnici duša naših! Odmah na posao, „jer ne znamo ni dana ni časa“, kad nas može saletiti kazna Božja u obliku crvene aždajel

Kamlad

Ljeto sv. Martina

Jedna stara poslovice govori: Ljeto sv. Martina traje tri dana i još nešto. Povratak lijepoga, skoro ljetnoga, doba o Martinju ima se zahvaliti, kako stara legenda veli, milosrdnom djelu sv. Martina. Jednom je svetac još kao katekumen izlazio u studeno novembarsko jutro na konju iz grada i susreo jednoga bijednog siromaha. Pokriven samim okrpinama sav se jadan tresao od studeni. Lijepi konjanik nije imao ništa sa sobom. Zato si digne plašt, kojim je sam bio pokriven, presiječe ga sabljom na dva dijela i jednu polovicu dade siromahu, a drugu zadrži za sebe. I gle! U čas, kao u znak odobravanja i veselja, nebo se razvedri, sunce zasja i topli zrak, tako da je izgledalo, kao da se ljeto povrtilo. I od tada svake godine, prvih dana novembra, vrijeme je lijepo i temperatura visoka: Ljeto je sv. Martina.

Slijedeće noći ukaže mu se Isus, obučen sa onom polovicom plašta, što je dao siromahu, koji je govorio: Martin katekumen obuče me ovom haljinom.

Dragi čitaoče! Zima je na vratima. Mnogi tvoj brat čovjek i kršćanin nema ni kaputa, ni odijela ni obuće. Možda koji nema ni skrovišta, gdje da zakloni glavu. A ako ga ima, studen ga bije u kojem ledenom potkrovlju ili bezračnom i nezdravom podzemlju. Osobito će biti mnogo dijete u takvim teškim prilikama, te ne samo ne će imati odjeće ni obuće ni ogrijeva, nego valjda ni komada kruha. A znaš, da se Isus istovjetuje sa svakim tim bijednikom i nevoljnikom. „Što ste jednomu od ovih najmanjih učinili, meni ste učinili“. Zar ćeš dakle dopustiti, da Isus tako trpi i studen i golotinju i glad, a da tebi ništa ne manjka, dapače da rasiplješ u suvišne, ako ne i grješne stvari? O Božiću obuci, nahrani, potopli Isusa u njegovom siromahu. On će se i tebi jednom pokazati zaodjeven onim, što si dao siromahu, kao što se ukazao sv. Martinu, i u tvojoj će duši biti toplo i vedro i veselo, bit će i tebi, ako ne tjelesno, a ono duševno ljeto, u kojem ćeš osjećati mir, zadovoljstvo i sreću, što si drugom prouzročio tjelesno ljeto. Sjeti se i riječi Isusove, da ne će proći ni jedna čaša vode nenagrađena, koju damo putniku u njegovo ime. Pokaži dakle i djelom, da ljubiš Isusa, a ne samo riječju, pa pomози, kako znaš i možeš, Isusa u bratu siromahu. S. B.

O utjecaju kršćanstva na civilizaciju, osobito obzirom na naš narod*)

„Hvaljen Isus!

Preuzvišena gospodo biskupi, prečasna i velečasna gospodo kanonici i svećenici, braćo kršćani i sestre kršćanke!

Po priznanju svih velikih historičara kršćanstvo je najvažnija pojava u povijesti roda ljudskoga i ono je kroz vjekove vršilo najveći upliv na moralni, socijalni i kulturni razvoj čovječanstva. Ovo nam postaje posve jasno, netom se malo zamislimo u početke i u bit kršćanstva, koje se posve razlikuje od svih drugih pojava i pokreta

*) Donosimo u izvatku govor g. Iva Jurasa, profesora iz Splita, što ga je održao na javnom zborovanju 26. VII. 1931. prilikom euharistijskoga kongresa u Visu.

Solidarnost svećenstva

Sa sjednice šireg odbora svećeničke „Uzajamnosti“, održanoj u Zemuniku 9. t. mj., uprava „Uzajamnosti“ u ime cjelokupnoga svećenstva našega dijela zadarske nadbiskupije solidarno izjavljuje: „Stojeći svi kao jedan uz svoj katolički Episkopat, potpuno se slažemo sa pisanjem „Katoličkog Lista“ br. 47, 48 i 49 tek. god. 1931., u svemu i posvema pravednoj obrani katoličke Crkve, njenoga vrhovnog vođe sv. Oca Pape, cjelokupnoga katoličkog svećenstva i vjernika. — Uprava.

Naši dopisi

PRVIĆ-LUKA, 5. prosinca 1931.

Proslava Bogorodice

Za proslavu Efeškoga Sabora izabrali smo blagdan Gospe od Zravlja. Da sama proslava što plodonosnije uspije, obavljala se prije samoga blagdana trodnevica sa blagoslovom i pjevanjem koje Marijine pjesme. Uoči svetkovine održao je župnik kratku propovijed, u kojoj je protumačio smisao te proslave i pozvao sve, neka što većim žarom uznastoje prisustvovati svečanosti, pristupiti u što većem broju svetim sakramentima nakanom, da što većma počastimo Bogorodicu, da nam se ojača sv. vjera, i posebnom nakanom, da se iskorijeni u mjestu prokleta psovka. Nakon toga podijeljen je blagoslov. Iza službe Božje narod je pjevao pred crkvom Marijine pjesme i gledao rasvjetu i paljenje vatrometa.

21. pr. mj. u 5 s. ujutro sakupio se narod u crkvi, da prisustvuje svečanoj jutrnji, na kojoj su bile ispjevane lekcije Gospe od Zravlja, i sv. Misi. U 10 sati bila je svečana sv. Misa s prigodnom propovijedu o Bogorodici. Nešto osobita bilo je na Misi, što smo imali priliku čuti dvije lijepe solo — pjesme uz harmonij, oso-

u povijesti. Sve druge pojave i svi drugi pokreti u povijesti su djela ljudi, a kršćanstvo je po svom početku i po svojoj biti djelo Boga-čovjeka, koji ga je preko svojih apostola raširio svijetom.

Za početak kršćanstva i za njegovo proširenje, te za njegovu misiju u čovječanstvu vrlo je važna zgoda, koju evangelist Matej opisuje u 28. glavi svog evangelja, kad je Isus rekao apostolima: „Idite dakle, naučavajte sve narode, krsteći ih u ime Oca, Sina i Duha Svetoga, učeći ih, da drže sve, što sam Vam zapovijedio. I evo ja sam s Vama u sve dane do svršetka svijeta.“

Po Isusovu Uzašašću razidoše se učenici Njegovi širom poznatoga svijeta učeći Njegov nauk i krsteći vjernike. U početku naišlo je kršćan-

stvo na velik otpor kod Židova, Grka i Rimljana, ali već od IV. vijeka pobjeđuje kršćanstvo i postaje državnom vjerom.

Stvo na velik otpor kod Židova, Grka i Rimljana, ali već od IV. vijeka pobjeđuje kršćanstvo i postaje državnom vjerom.

Stvo na velik otpor kod Židova, Grka i Rimljana, ali već od IV. vijeka pobjeđuje kršćanstvo i postaje državnom vjerom.

Stvo na velik otpor kod Židova, Grka i Rimljana, ali već od IV. vijeka pobjeđuje kršćanstvo i postaje državnom vjerom.

VODICE, 6. prosinca 1931.

Veliki uspjeh misija

U subotu 28. pr. mj. najavilo je slavljenje zvona dolazak mp. dominikanaca; o. J. Belića i o. D. Dmića. Još iste večeri svečano su otvorene sv. misije zazvom Duha Svetoga, propovijedu i blagoslovom sa Presvetim. Iste su se nastavile kroz cijeli prvi adventski tjedan. Kroz ovo sveto vrijeme iščekivanja Spasitelja svijeta Vodičanima se eto pružila prilika, da se otresu svagdanjih briga, da se povuku u se i porade oko sredenja svoga duhovnoga života, da tako što dostojnije dočekaju Novorodenoga Boga.

Iz katoličkoga Sibenika

Proslava Mahnićeva dana

Ekonomске krize zaokupile su nas potpuno, a u toj bljedi čovjek je u velikoj napasti, da odvrati svoj pogled od Boga, postane indolentan za sve, što je duhovno, da — uprav indiferentan. U ovakvim prilikama osjetila se potreba aktivnijega vjerskog života i apostolskog rada. Tu potrebu zadovoljili su mp. oo. dominikanci radeći neumorno kroz ovaj sveti tjedan. Propovijedali su ranim jutrom i večerom, ispovijedali, pričestivali zdrave u crkvi, bolesne u kući, i njihovo nastojanje nije bilo uzaludno. Svakoga dana crkva se sve većma punila. Govorili su od srca, pa je njihova riječ i osvajala srca, ali ne samo srca pobožnih žena, već i srca muževa i mladića. Omekšala je mnoga otvrdnuta srca, koja odavna nijesu prekoračila crkvenoga praga ni čula riječi Božje. Uspjeli ovih svetih misija pokazao se u mnogim gamutljivim prizorima. Poslije nekoliko godina izmirili su se zavađeni susjedi, ispovjedili se očevi obitelji, zaokupljeni interesima zemaljskim, majke, zapuštene i ogreznute u psovki i kletvi, mladići, raspušteni i podani svjetskim uživanjima. Obistinila se pjesnikova:

Jaganjci su regbi tih,

Što bijahu gorski lavi:

Taka čuda riječ Božja pravi.

Svakoga dana vidale su se izgubljene ovce, gdje dolaze, da se nahrane Tijelom Dobroga Pastira. Mjesnom g. župniku i oo. misionarima posljednjih dana pomagala su vlč. gg. župnici iz okolice. Podijeljeno je preko 2.000 sv. pričesti.

U petak naveče, 4. t. mj. sa „Tebe Boga hvalimo“ svečano su završene sv. misije. Srdančan je bio te večeri oproštaj sa oo. misionarima, a u subotu ujutro i opet su zvona najavljivala posljednji zbogom i zahvalnost sijanima riječi Božje.

Misije su svršile, ali veliki upliv i plod njihov traje i dalje. Dnevno dolaze novi pokornici i traže smirenje s Bogom.

Mp. oo. misionarima i svima, koji su poradili za spasenje duša za vrijeme ovih sv. misija, neka je od naše strane hvala, a od Boga plaća!

Vjernik

odvrtila od pljačke, paleža i ubijanja. Što više, kršćanstvo je te divlje barbare svojom snagom uljudilo, kulturno podiglo i od njihovih potomaka odgojilo najnaprednije narode naših vremena.“

Iza toga nabraja govornik brojne misionare po germanskim i slavenskim zemljama i ističe zasluge benediktinskog reda za obnovu ljudske kulture. Na osobiti način ističe rad Crkve i papinstva na polju kršćanske ljubavi i socijalne pravde. Ističe, koliko je Crkva kroz vjekove radila oko čuvanja svjetskoga mira, a osobito koliku su zaslugu na tom polju stekli zadnji pape Pio IX., Leon XIII., Pio X., Benedikt XV. i Pio XI.

„I u povijesti našega naroda kršćanstvo ima velikih zasluga za naš kulturni i narodni razvoj. Daleko bi išli

11 je godina prošlo od onoga dana, kad je katolička omladina otpratila do vječnoga počivališta svoga nezaboravnog oca i vođu - krčkoga biskupa dra Antuna Mahnića. Velika je tuga tada bila obuzela svako katoličko srce, jer je on bio odlični borac Kristov, pravi rodoljub, dobri otac i voda svih Hrvata-katolika. No, i ako je on umro, on ipak i dalje živi u svojoj ostavštini, u našoj Katoličkoj Akciji te u svojoj dražoj katoličkoj omladini, koja dalje neustrašivo koraca od njega zacrtanim stazama. Zato ga se ta omladina, koju je on prvi oduševio za katolički rad i organizirao, svake godine sjeća s velim pijetetom na obljetnicu njegove smrti.

I šibenska križarska omladina 14. t. mj. dostojno je proslavila taj dan, taj važan datum u historiji naše Katoličke Akcije. Mnogo je katoličke omladine toga jutra pristupilo stolu Gospodnjemu, da isprose milost, kako bi uvijek ostali vjerni katoličkim načelima, koja je toliko naglašavao blagopokojni biskup Mahnić.

Uvečer su se Križari i Križarice, vrlo brojni, skupa sa svojim duh. pastirrom preuzv. biskupom drom Jerkom Mileta i svojim duh. starješinama vlč. drom K. Zorićem i don A. Radićem, sakupili u Kat. Domu, da svečanim sastankom proslave taj dan. Sastanak, komu su još prisustvovali i preč. gg. gradski župnik don Iv. Bjažić, gimn. kateheta don R. Plan. i zač. kanonik don N. Markov, otvorio je i vodio duh. starješina Križara vlč. dr Kreše Zorić. U

ČETVRTA ADVENTSKA NEDJELJA. U nedjelju 20. t. mj. je IV. adventska nedjelja. Žudnja za Spasiteljem stigla je na vrhunac: „Rosite nebesa i oblaci (u Starom Zavjetu simbol Boga) podajte nam Pravednika. A iz orošene zemlje (simbola djevičanstva) neka nikne Spasitelj! I tisućljetna se čežnja svega stvorenja ispunila. U evanđelju svečano naviješta sv. Luka — uz točnu naznaku vremena i mjesta — pojavu i

nižući njegove mnogobrojne zasluge na polju razvoja našega društvenog i političkog života, naše znanosti i umjetnosti.“ Ističe samo tri važna momenta iz naše narodne povijesti: naše doseljenje, naše borbe s Turcima i naš narodni preporod u polovici prošloga stoljeća. „Poslije našega doseljenja u današnju nam postojbinu po kršćanstvu smo ušli u kolo kulturnih naroda svijeta. Za borbe naše s Turcima, kad se radilo hrvatskom narodu o biti ili ne biti, u kršćanstvu su naši predci nalazili najjači oslon. Naš narodni preporod u 19. stoljeću u najužoj je vezi s radom našega svećenstva u našem narodu. Uz ime biskupa Strossmayera i Franje Račkoga najuže je vezano utemeljenje naših najviših kulturnih ustanova.

Kad se pitamo, zašto je kršćanstvo

svom govoru naglasio je svrhu i važnost ovoga sastanka. Tada je Mala Križarica Segarić Nevenka lijepo deklamovala pjesmu „Mrtva sloboda“ od Đure Sudeta. Nato je Križar Melada Niko u svom predavanju „Biskup Mahnić i njegova ostavština“ na veoma lijep način ocrtao u kratkim crtama život pk. biskupa Mahnića i glavne karakteristike njegova rada. Slijedila je deklamacija Malog Križara Vučkman Većeslava „Našem vodi i učitelju“, koju je naš mališan s mnogo topline baš lijepo izveo. U predavanju „Načela i ideali biskupa Mahnića“ Križarica Šarin Marica zatim je vrlo iscrpivo i s mnogo intuicije opisala sva njegova uzvišena načela, koja su ga vodila u životu i koja je on toliko preporučavao katoličkoj omladini, ako želi uspjeti u svom radu. Krasni su njegovi ideali, za koje je on svoj život dao. Oni su se dobrim djelom već ostvarili. Zato on veseo iz nebeskih visina promatra svoju omladinu i dovikuje joj još uvijek: „Hrabro naprijed!“ Na kraju je Križarica Ostojić Marija s puno osjećaja deklamovala Soljačićevu pjesmu „Za njim“. Saslanak je zaključio vlč. dr K. Zorić. Osvrnuvši se na čitav program ovoga sastanka svim prisutnim Križarima i Križaricama stavlja toplo na srce načela i ideale biskupa Mahnića, da oni prožmu njihov život, te da prema njima udese svoj rad. Time će se najbolje odužiti našem najvećem borcu za Kristova našeta — biskupu Mahniću. Slava mu!

propovijed preteče Spasitelja svijeta. — Moli danas i ti, kršćanska dušo, sa sv. Crkvom: „Dodaj, Gospode, i ne kasni!“ I vidjećeš i ti spasenje Božje.

ADVENTSKA PROPOVIJED. U nedjelju 20. t. mj. u stolnoj bazilici sv. Jakova u 5 s. navečer iza sv. ruzarija vlč. dr Kreše Zorić održaće četvrtu (zadnju) adventsku propovijed.

moglo u čovječanstvu i u našem narodu da vrši kroz vjekove i vjekove ovako uzvišenu kulturnu misiju, onda na taj upit nalazimo najbolji odgovor u tome, što vjerujemo tvrdo u one riječi Isusove apostolima: „I evo ja sam s Vama u sve dane sve do svršetka svijeta“. Danas prl ovoj velebnoj manifestaciji Presvetoj Euharistiji obratimo se našem Spasitelju vrućom molitvom, da ostane s nama i s našim narodom do konca svijeta.“

Zatim je govornik predložio rezoluciju, koja glasi: „Katolici otoka hvarske biskupije i bližin krajeva, sakupljeni na euharističkom kongresu na Visu, zaključuju, da će slijedeći svijetli primjer svojih pradjedova raditi svojski oko toga, da u hrvatskom narodu budu uvijek vladala načela katoličke vjere, po kojima je naš narod uveden u krilo prosvjećenih naroda svijeta“.

Tema joj je: „Krist — Bog“. Nakon propovijedi je blagoslov sa Presvetim.

BOŽIĆNI BLAGDANI. Eto nam brzo Božića, dana svetoga veselja i obiteljskoga radovanja. U četvrtak 24. t. mj. je Badnji dan. Toga je dana strogi post i nemrs. Uvečer u katedrali sv. Jakova u 5 sati počinje svečana jutrnja, a u 6.30 sati je pontifikalna sv. Misa. Na Božić ujutro su po svim crkvama sv. Mise, a u 10.45 s. preuzv. biskup služi u katedrali svečanu pontifikalnu sv. Misu, preko koje drži homiliju.

RASPORED BOŽIĆNIH SVEČANOSTI U CRKVI SV. LOVRE. Na Badnji dan u 7.45 s. ujutro svečano navještenje Porodenja Gospodinova. U 8 sati sv. Misa. Poslije podne u 4.30 s. pjevanje večernje Gospodinova Porodenja. — Na blagdan Božića: Rano ujutro u 4 s. svečana Misa sa propovijedu. Od 5 s. do 9 s. slijede svako pola sata tihe sv. Mise. U 9 sati opet svečana Misa. Iza ove Mise slijede opet do 11 s. tihe sv. Mise. Poslije podne u 4.30 s. litanije i blagoslov sa Presvetim. — Sv. Stjepan: U 5.30 s. Misa sa propovijedu. Zatim tihe Mise do 8 s. U 9 sati svečana Misa. U 10.30 s. zadnja tiha Misa. Poslije podne u 4.30 s. litanije i blagoslov sa Svetotajstvom. — Sv. Ivan: U 5.30 Misa sa propovijedu. Zatim slijede tihe Mise do 8 s. U 9 s. pjevana Misa. U 10.30 s. zadnja tiha Misa. Poslije podne u 4.30 litanije i blagoslov sa Svetotajstvom. — Sveti Mladen: Od 5.30 do 8.30 tihe svete Mise. — Za vrijeme svečanih Misa i blagoslova pjevače „Pjevački Zbor Gospe od Milosti“. — U ovoj crkvi već iz davnih vremena svake godine naprave se Gospodinove Jaslice za Božićne blagdane. Ovaj lijepi i kršćanski običaj, baštinjen od sv. Oca Frane, njegovi će duhovni sinovi i ovih Božićnih blagdana zadržati. Stoga će Gospodinove Jaslice biti otvorene i pristupačne uglednom općinstvu svakoga dana od jutra do 8 s. uvečer. — *Uprava crkve*

POBOŽNOST SV. ANTUNA U utorak 22. t. mj. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6.30 sati uvečer.

Tko bi mogao i htio pripomoći karitativnoj akciji za bolesne i siromašne redovitim prilogom, izvanrednom novčanom pripomoći, darom u novcu ili naravi (odijelu i živežnim namirnicama) i legatom, ili bi u stanovite dane ili dnevno primio na hranu siromaha, neka to javi pismeno ili usmeno našim gradskim Župskim Uredima (sv. Jakova za Grad, Gospe Van Grada za Varoš, sv. Križa za Dolac) te članovima odbora vlč. don Josi Felicinoviću, trgovcu Anti Zaninoviću i don Anti Radiću sa tačnom naznakom ulice i stana.

Dobre knjige

ROMAN O SV. STANISLAVU KOSTKI. Spisateljica Zofija Kosak-Šćucka, koju u Poljskoj drže najvećom svojom savremenom spisateljicom, napisala je roman o svome zemljaku sv. Stanislavu Kostki pod naslovom „Iz ljubavi“. Taj je roman prevela u hrvatski dr. Marijana Kralj, a tiskom ga je izdala jeronimska Knjižnica Dobrih Romana (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21). Malo imamo knjiga, koje bi bile tako lijepe, dobre i odgojne, kao što je ovaj roman „Iz ljubavi“, pa je zato zaista najljepši dar svakome za Božić i Novu Godinu.

MIHOLČICE I VALPOVČICE, zbirka živo uhvaćenih opisa i slika s naše slavonske ravnice od poznatoga auktora R. F. Madjera i etnografske slikarice F. Sertičeve izišla je u nakladi Jeronimskoga književnog društva, a u seriji novih godišnjih izdanja. Cijena Din 8 (uvez. Din. 10 više), a za jeronimskoga člana Din. 6. Čitava serija od četiri knjige su još knjige: od dr V. Deželića st. „Petar Krešimir“, od prof. M. Ujevića „Hrvatska Književnost“ i dra J. Andrića putopis „U Kristovoj domovini“. Stoji Din. 40, za jeronimskoga člana Din 20.

Apostolat katoličkog djaštva u Sjedinjenim Državama

Medu katoličkim srednjoškolicima u Sjedinjenim Državama djeluju osobito plodonosno Marijine kongregacije i dačka misijska vojna. Obje organizacije skupa broje oko 125.000 članova. Prošle godine radilo je 22.000 studenata iz 500 raznih zavoda na organizaciji Katoličke Akcije. Održano je 7 kongresa, na kojima je učestvovalo po 1000 studenata. Osnovano je „Dačko duhovno vijeće“, koje ima centralizirati djelovanje pojedinih grupa, i predobiveno je 35.000 novih članova. „Dačka misijska vojna“ broji 55.000 članova. 20 velikih konferencija u Newarku, Buffalu i Washingtonu tvorilo je najsajniju stranu društvene djelatnosti.

Daci su djelovali kao katehisti u seoskim ferijalnim školama. Marquette-ova univerza drži za svoje slušaoc posebne katehitičke tečajeve. Studenti Euclidova kolegija u Ohiju razvijaju katehetski rad u skautskim organizacijama. Kolegij sv. Marije u Kansasu ima čitaonički klub, u kojem se drže filmska predavanja o religioznim temama. U mnogim se mjestima svake godine održi „sedmica apostolskog uzgoja“. Tom prigodom dijele se nagrade onim pitomcima, koji su bili najrevniji u radu za Katoličku Akciju.

Jedno dirljivo obraćenje

Na dan Bezgrješnog Začeca u crkvi sv. Marije u Zagrebu primio je sv. krst g. Vladimir Singer, student visoke ekonomske komercijalne škole u Zagrebu. Bio je dosad židovske vjere. Njegovo obraćenje uslijedilo je nakon studija o katoličkoj Crkvi. Za sam primitak sv. čina pripravljaio je novoga vjernika vrlo požrtvovno kroz tri mjeseca preč. g. Msgr dr M. Beluhan, koji je taj sveti i dirljivi čin i obavio. G. Vl. Singer naknadno će opisati ovo svoje obraćenje.

„Po tom će svi poznati, da ste moji učenici, ako budete imali ljubav među sobom.“ (Iv. 13, 35).

Odlikovana voštarnica Grgo Ćular - Šibenik

voštarski majstor i diplomirani pčelar

Isradjujem: sve vrsti svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — **Uz najpovoljnije cijene.**

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Posebna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Posebna diploma: Buma 1909
Sarajevo 1923

Posebna diploma i srebrna medalja: Split 1926

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOŠO FELICINOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić